

ct

Bookcrossing

de
Antonio Tabares

traducción de
Maria Chatziemmanouil

(fragmento en griego)

Δεν υπάρχουν πιο πειστικές ερωτήσεις από τις αφελείς ερωτήσεις
ΒΙΣΛΑΒΑ ΣΙΜΠΟΡΣΚΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΕΡΝΑΝΤΟ
ΜΑΡΙΑΝΑ
ΠΑΤΡΙΣΙΑ
ΚΡΙΣ
ΛΕΟ
ΛΟΛΑ
ΕΣΤΕΜΠΙΑΝ
ΠΑΜΠΛΟ
ΣΕΡΧΙΟ
ΓΙΑΤΡΟΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΑ
ΛΟΥΙΣ
ΤΑΤΙΑΝΑ
ΑΝΤΡΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

Στεπάν Αρκάντιτς ΟΜΠΛΟΝΣΚΙ
Κωνσταντίν Ντμίτριτς ΛΙΕΒΙΝ
ΑΝΝΑ ΚΑΡΕΝΙΝΑ
Αλεξέι Κιρίλοβιτς ΒΡΟΝΣΚΙ

Και ο
ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΪ
αυτοπροσώπως!
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Μεγάλη αίθουσα στο Μουσείο. Μπαίνει η ΜΑΡΙΑΝΑ, φύλακας. Πλησιάζει με περιέργεια ένα αντικείμενο που έχουν αφήσει σε κάποιον από τους πάγκους. Πίσω της μπαίνει ο ΦΕΡΝΑΝΤΟ, φρουρός ασφαλείας.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ
Ακίνητη!

ΜΑΡΙΑΝΑ
Α!

ΦΕΡΝΑΝΤΟ
Μην το πιάνεις.

ΜΑΡΙΑΝΑ
Ω Θεέ μου! Φερ, με τρόμαξες. *(Γελάει.)*

ΦΕΡΝΑΝΤΟ
Περίμενε. Στάσου λίγο πιο μακριά.

ΜΑΡΙΑΝΑ
Ένα βιβλίο είναι.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ
Μην το πιάνεις σου λέω.

ΜΑΡΙΑΝΑ
Κάποιος το ξέχασε. *(Γελάει.)* Μα τι κάνεις; Δεν βλέπεις ότι είναι βιβλίο;

ΦΕΡΝΑΝΤΟ
Μάλιστα. *(Το εξετάζει προσεκτικά, χωρίς να τολμάει να το αγγίξει)*

ΜΑΡΙΑΝΑ
Πρέπει να ήταν εκείνο το ζευγάρι. Που ο άντρας ήταν στο αναπηρικό καροτσάκι. Νομίζω πως εκείνη του διάβαζε κάτι. Έμειναν πολλή ώρα και παρατηρούσαν αυτόν τον πίνακα. Δεν καταλαβαίνω τι του βρίσκουν, ειλικρινά. Τόσες Παναγιές και τόσα αγγελάκια.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ
Εντάξει. Τώρα μπορείς.

MARIANA

Μερικές φορές θέλεις να κάνεις τον σπουδαίο.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Εσύ το βλέπεις σαν αστείο, αλλά πρέπει να παίρνουμε τα μέτρα μας. Ποτέ δεν ξέρεις τι μπορείς να βρεις.

MARIANA

Κοίτα να δεις. Δεν το ξέχασε κανείς.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Τι;

MARIANA

Το βιβλίο. Επίτηδες το άφησαν εδώ.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Εμ βέβαια. Πώς να το κουβαλήσουν τέτοιο τούβλο!

MARIANA

Όχι. Κοίταξε αυτή την ετικέτα.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

(Διαβάζει) “Δεν χάθηκα, είμαι μέλος μιας παγκόσμιας λέσχης βιβλίων. Διάβασέ με και άφησέ με κάπου για τον επόμενο.” Τι είναι αυτό;

MARIANA

Σου ζητάει να επισκεφθείς μια ιστοσελίδα και να βάλεις τον αριθμό του βιβλίου.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Μάλιστα. Και μετά τον αριθμό του λογαριασμού. Καλύτερα να το αφήσεις στο γραφείο, μήπως έρθει κανείς και το ζητήσει.

MARIANA

Έλεγα να το κρατήσω.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Αφού δεν είναι δικό σου.

MARIANA

Δεν καταλαβαίνεις; Το άφησαν εδώ για να το διαβάσει ο πρώτος που θα το βρει.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Καλά τώρα.

MARIANA

Ναι σου λέω.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Και θα το διαβάσεις;

ΜΑΡΙΑΝΑ

Ναι. Δεν ξέρω. Θα δω τι θα το κάνω.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Για να δω. Χίλιες... Χίλιες πεντακόσιες σελίδες. Κοίτα κάτι γραμματάκια. Μπορείς να το χρησιμοποιείς για να κάνεις βάρη.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Πολύ αστείο.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Ή για να σπας φουντούκια.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Άσε με.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Καλά, καλά. Πλάκα έκανα. Παναγία μου, χίλιες σελίδες και με αυτά τα γράμματα. Θα χρειαστείς μεγεθυντικό φακό.

ΜΑΡΙΑΝΑ

(Ανοίγει το βιβλίο στην πρώτη σελίδα και διαβάζει.) "Όλες οι ευτυχισμένες οικογένειες μοιάζουν μεταξύ τους, αλλά οι δυστυχισμένες, έχουν η καθεμιά τη δική της δυστυχία". Λες και περιγράφει την ιστορία της ζωής μου.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Εννοείς πως είναι ευτυχισμένη ή δυστυχισμένη;

ΜΑΡΙΑΝΑ

Και τα δυο.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Αν με άφηνες να προσπαθήσω, εγώ θα μπορούσα να σε κάνω ευτυχισμένη.

ΜΑΡΙΑΝΑ

(Γελάει.) Ω, μα πότε επιτέλους θα το πάρεις απόφαση;

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Εσύ; Πότε; *(Η ΜΑΡΙΑΝΑ συνεχίζει να γελάει.)* Με τρελαίνεις με αυτό το γέλιο. Και με αυτό το βλέμμα. Και μ' αυτή τη λάμψη στα μάτια.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Ήθελα να 'ξερα σε πόσες γυναίκες έχεις πει το όδιο παραμύθι.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Κάνεις λάθος. Έχω πάει με άλλες γυναίκες, ναι.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Με πολλές.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Πολλές, σύμφωνοι. Δεν το αρνιέμαι. Με καμιά όμως δεν ένιωσα ούτε τα μισά από όσα νιώθω για σένα.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Μπλα, μπλα, μπλα...

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Δεν με πιστεύεις, έτσι;

ΜΑΡΙΑΝΑ

(Με αστείο ύφος.) Ούτε λέξη.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Ξέρεις ότι κάθε βράδυ σε περιμένω στο πάρκο, δίπλα στην πέργκολα. Μου αρέσει να φαντασιώνομαι πως θα έρθεις να με βρεις και θα περάσουμε την υπόλοιπη νύχτα μαζί. Η μέρα που θα σε δω να έρχεσαι θα είναι η πιο ευτυχισμένη της ζωής μου.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Είσαι πεισματάρης, ε; Δεν το βάζεις κάτω ποτέ.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Αν δεχόσουν να βγεις έστω για μια φορά μαζί μου. Να βρεθούμε έξω από αυτό το κτήριο. Να πάμε σινεμά. Για ένα ποτό. Να σε πάω στο σπίτι σου.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Με κολακεύει πολύ αυτό, αλλά ξέρεις ότι δεν γίνεται.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Παραδέξου τουλάχιστον πως αν δεν ήσουν παντρεμένη θα μου έδινες μια ευκαιρία.

ΜΑΡΙΑΝΑ

(Γελάει.) Τι λες;

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Παραδέξου το.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Όχι βέβαια.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Γιατί δεν θες να το παραδεχθείς;

ΜΑΡΙΑΝΑ

Εντάξει, μπορεί. Δεν ξέρω.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Α. Ήμουν σίγουρος.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Είπα πως δεν ξέρω.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Εντάξει. Αν το πρόβλημα είναι ο άντρας σου, ξέρω πώς να το λύσω.

ΜΑΡΙΑΝΑ

Σοβαρά;

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Μου δίνεις την άδεια να τον σκοτώσω;

ΜΑΡΙΑΝΑ

(Γελάει.) Όχι! Τον καημένο.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Σου αρέσει η ιδέα, έτσι;

ΜΑΡΙΑΝΑ

Εσύ δεν θα σκότωνες ούτε μυρμήγκι.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Δεν με έχεις ικανό;

ΜΑΡΙΑΝΑ

Όχι. Έστω κι αν έχεις πιστόλι.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Έχεις δίκιο. Με το πιστόλι όχι, μπορώ όμως να το κάνω να μοιάζει με ατύχημα (*Η ΜΑΡΙΑΝΑ γελάει.*) Γελάς; Σκέφτομαι χιλιάδες τρόπους για να τον βγάλω απ' τη μέση. Υπάρχει ένα άχρωμο υγρό καθαρισμού που μπορείς να το ρίξεις στο φαγητό χωρίς να το καταλάβει κανείς. Βάζεις τρεις-τέσσερις σταγόνες και σε καναδυό βδομάδες, έτοιμος.

ΜΑΡΙΑΝΑ

(Γελάει.) Έλα, σταμάτα.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Το βρήκα. Θα του δώσω μια με αυτό το βιβλίο στο κεφάλι. Πολύ κουλτουριάρικος θάνατος. (*Η*

MARIANA ξεκαρδίζεται στα γέλια.) Μπορείς ακόμα να τον πείσεις να μπει στην μπανιέρα και να τη γεμίσει νερό μέχρι επάνω. Μετά, ρίχνεις απλώς μέσα ένα πορτατίφ αναμμένο.

MARIANA

Πωπω. Είσαι φοβερός. Άσε που δεν έχουμε και μπανιέρα. (Γελάει.)

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Στην περίπτωση αυτή, μπορώ να τον πετάξω στις γραμμές του προαστιακού. Ένα σπρωξιματάκι την ώρα της αιχμής και κανείς δεν θα το 'παιρνε χαμπάρι. Ξέρω πώς να το κάνω. Ούτε οι κάμερες ασφαλείας δεν θα το έπιαναν. Θα φανεί ότι ζαλίστηκε ή ότι ήθελε να πέσει. Μετά, φτιάχνουμε τις βαλίτσες μας και φύγαμε για Μαρτινίκα.

MARIANA

Σιγά μην ξέρεις πού πέφτει η Μαρτινίκα.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Δεν πειράζει. Γι' αυτό υπάρχει το google maps.

MARIANA

Μα τι ιδέες είναι αυτές που σου 'ρχονται.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ

Εσύ το παίρνεις για αστείο γιατί φοβάσαι κατά βάθος να παραδεχθείς ότι μπορώ να κάνω τα πάντα για σένα. Και όταν λέω τα πάντα, εννοώ να σκοτώσω και να πεθάνω. Ναι, μη με κοιτάζεις σαν τρελό. Είμαι τρελός, αλλά από έρωτα για σένα. Δεν μπορείς να καταλάβεις τι νιώθω. Ξέρω πως υπάρχει μια δύναμη που μας σπρώχνει τον ένα κοντά στον άλλον και δεν έχει νόημα να αντιστεκόμαστε. Κι εσύ το ξέρεις. Ξέρεις ότι μαζί μου μπορείς να ζήσεις μια ζωή γεμάτη, αληθινή. Κι αυτό σε φοβίζει.

(Σιωπή. Η MARIANA έχει καρφώσει το βλέμμα της επάνω του όλη την ώρα που μιλάει. Ξαφνικά, ξεσπάει σε ένα ξεκαρδιστικό νευρικό γέλιο που δεν μπορεί να ελέγξει. Ο ΦΕΡΝΑΝΤΟ ερμηνεύει αυτό το γέλιο σαν προσβολή και φεύγει θυμωμένος.)

MARIANA

(Προσπαθεί μετά βίας να συγκρατήσει το γέλιο.) Αχ. Όχι. Στάσου. Φερ. *(Ο ΦΕΡΝΑΝΤΟ φεύγει βιαστικά. Η MARIANA, ταραγμένη ξαφνικά από τη γκάφα της.)* Πω ρε γαμώτο. *(Γελάει ξανά, νευρικά.)*

Παίρνει το βιβλίο και βγαίνει. Αμέσως, από την απέναντι πόρτα μπαίνουν στην αίθουσα πολλά πρόσωπα, σαν φαντάσματα, διασχίζουν την αίθουσα στο ημίφως και βγαίνουν πίσω από τη MARIANA.

Ήχος από τρένα, που συνδέει με το επόμενο κεφάλαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Στον σταθμό του τρένου. Κόσμος που πάει κι έρχεται. Φασαρία. Φωνές από τα μεγάφωνα. Η ΠΑΤΡΙΣΙΑ περιμένει στην αποβάθρα, με μια βαλίτσα στο χέρι. Βηματίζει νευρική. Κοιτάζει το κινητό

της. Τηλεφωνεί αλλά δεν της απαντούν. Κάθεται σε ένα παγκάκι. Βλέπει ένα βιβλίο που έχουν αφήσει. Να περιεργάζεται με περιέργεια. Χτυπάει το τηλέφωνο.

ΠΑΤΡΙΣΙΑ

Έλα. (...) Ναι, έφτασα. Πριν από δυο λεπτά. (...) Εσύ πού είσαι; (...) Εγώ είμαι στην αποβάθρα. (...) Μα τι λες; Αφού δεν είναι σ' αυτόν τον σταθμό. (...) Βέβαια. Αμάν με την αφηρημάδα σου. Στο έγγραφο στο mail. (...) Ναι, καλά, τώρα με την καταιγίδα; Όχι, άντε έλα, σε περιμένω στην καφετέρια. (...) Ναι, στην καφετέρια του σταθμού. (...) Αυτού του σταθμού. Ναι. Τα λέμε. Ναι. Κι εγώ... κι εγώ σ' αγαπώ.

Κλείνει το τηλέφωνο. Κοιτάζει το βιβλίο που κρατάει στα χέρια της. Το ανοίγει και συνεχίζει να διαβάζει.

Ακούγεται μια υπόκοφη βροντή από τον ουρανό. Βρέχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Στο πάρκο. Η ΚΡΙΣ έχει χωθεί κάτω από την πέργκολα για να γλυτώσει απ' την καταιγίδα. Κρατάει μια μικρή ομπρέλα. Κάνει νεύματα προς τα έξω.

ΚΡΙΣ

Λέο! Εδώ! Εδώ είμαι! Τρέξε!

(Μπαίνει ο Λέο, τρέχοντας, προσπαθώντας να προστατευθεί από τη βροχή με τη μπλούζα του.)

ΚΡΙΣ

Είσαι μούσκεμα. Πω πω Θεέ μου, πώς έγινες έτσι!

(Ο Λέο τη φιλάει με πάθος.)

ΚΡΙΣ

Στάσου. Με μουσκεύεις. Πρέπει να πας να αλλάξεις.

ΛΕΟ

Όχι. Μ' αυτή τη ζέστη θα στεγνώσει αμέσως.

(Τη φιλάει.)

ΚΡΙΣ

Κάτσε ήσυχος. Περίμενε. Πες μου τι σου είπαν.

ΛΕΟ

Τι μου είπαν ποιοι;

ΚΡΙΣ

ΛΕΟ

ΛΕΟ

Τίποτα. Όλα μια χαρά.

(Την ξαναφιλάει.)

ΚΡΙΣ

Τι;

ΛΕΟ

Με προσλάβανε.

ΚΡΙΣ

Αααα!! *(Η Κρις τον αγκαλιάζει.)* Το ήξερα! Το ήξερα! Λέγε. Πώς έγινε;

ΛΕΟ

Ακόμα δεν το πιστεύω. Πήγαινα με τα νεύρα κόμπο. Έκανα λάθος το κτήριο. Άρχισα να τρέχω. Παρά λίγο να αργήσω. Μετά όμως, την ώρα της συνέντευξης, ήμουν απόλυτα ήρεμος. Τη Δευτέρα αρχίζω.

ΚΡΙΣ

Στην Όπερα, ΛΕΟ. Φοβερό.

ΛΕΟ

Καλά τώρα, ένας απλός ταξιθέτης θα είμαι.

ΚΡΙΣ

Ε και; Στην όπερα όμως!

ΛΕΟ

(Τραγουδάει δυνατά ένα απόσπασμα από την "Τραβιάτα") Aaamami Alfreeeedo! Lalalalaaa laaaa laa!

ΚΡΙΣ

(Κλείνει τα αυτιά της γελώντας.) Α! Βοήθεια! Γι' αυτό ρίχνει καρεκλοπόδαρα.

ΛΕΟ

Πεθαίνω της πείνας. Θα φάμε τίποτα; *(Η Κρις κλαίει.)* Έι, Κρις, ε, μου την έδωσαν τη δουλειά.

ΚΡΙΣ

Το ξέρω. Το ξέρω. Μόνο που να... Είμαι χαζή. Πιστεύω πως είμαι η πιο ευτυχισμένη γυναίκα του Κόσμου. Ήμουν σίγουρη πως όλα θα/ *(Ακούγεται ο ήχος ενός τρένου. Ο Λέο μόλις το ακούει παραλύει, η Κρις όμως δεν φαίνεται να το προσέχει και συνεχίζει να μιλάει σαν αν μη συμβαίνει τίποτα. Ο θόρυβος του τρένου μας εμποδίζει να ακούσουμε τα λόγια της. Ξαφνικά εκείνη παρατηρεί ότι ο Λέο είναι απορροφημένος σε άλλες σκέψεις. Το τρένο δεν ακούγεται πια.)* Τι συμβαίνει; Λέο; *(Ο Λέο αντιδρά και τη φιλάει πολλές φορές στα μάτια.)*

ΛΕΟ

(Σαν να μην τρέχει τίποτα.) Έλα, πάμε να φάμε κάτι και να μεθύσουμε.

ΚΡΙΣ

(Γελάει.) Εσύ θα μεθύσεις; Πώς; Αφού πίνεις μόνο κόκα-κόλα

ΛΕΟ

(Γελάει.) Δεν πειράζει. Εγώ θα τρώω κι εσύ θα πίνεις.

(Αγκαλιάζονται.)

ΚΡΙΣ

Α, κοίτα αυτό.

ΛΕΟ

Τι;

ΚΡΙΣ

Εκεί, σ' εκείνο το δέντρο. Το βλέπεις;

ΛΕΟ

Τι; Στάσου, θα βραχείς.

ΚΡΙΣ

Δεν βρέχει πια. Είδες για αν σταματήσεις να τραγουδάς; *(Η Κρις τρέχει σε ένα κοντινό δέντρο, παίρνει ένα βιβλίο από μια κουφάλα που έχει στον κορμό του και τρέχει ξανά προς τη μεριά του ΛΕΟ.)* Κοίτα.

ΛΕΟ

Τι είναι;

ΚΡΙΣ

Κάποιος άφησε αυτό το βιβλίο στην κουφάλα του δέντρου. Τι ωραίο.

ΛΕΟ

Γιατί;

ΚΡΙΣ

Για να το βρούμε εμείς. Αυτό πρέπει να είναι οiwονός. *(Τον φιλάει.)* Σ' αγαπώ.

ΛΕΟ

Σ' αγαπώ.

ΚΡΙΣ

Σ' αγαπώ.

ΛΕΟ

Πάμε. Σταμάτησε η βροχή. Και πεθαίνω της πείνας.

(Φεύγουν. Ο Λέο τραγουδάει την “Traviata”. Η Κρις παθαίνει στα γέλια.)

Η θύελλα απομακρύνεται.